

Milí ministranti, srdečně vás zdravím z Olomouce, kde bude letos v srpnu celorepublikové setkání mládeže, a protože ministranti patří do věkové kategorie svěžího mládí, jste tedy zváni i vy do Olomouce, města, kde je po Praze nejvíce překrásných chrámů a dalších vzácných památek. Přijďte. Ujišťuji, že to bude stát za to. Setkání je pro mladé křesťany od 14 do 30 let.

Dostal jsem z redakce Tarsicia téma, že by Vás asi zaujalo, jak vypadá život biskupa. Obzvláště takového, který už přehlíží zpětně svůj život poté, co dosáhl věku, kdy je Svätým otcem uvolněn a odchází do „emeritní-

ho stavu“. Věková hranice je 75 let. Tím myslím sebe. Biskupem jsem byl 27 let a za tu dobu jsem objevil, jak je Církev úžasná. Církev je víc, než jen lidská instituce. Je to rodina Božích dětí, živěna Kristem v Eucharistii, je to domov a rodina pro všechny, kdo usilují být skutečnými křesťany a ne jen nějakými povrchními polotovary. Ježíš nám nabízí svou kvalitu života, denně a stále ji dává každému, kdo po ní zatouží.

Ministranti o tom už také cosi vědí, protože jsou blízko Ježíši u oltáře a cítí se právem odpovědní za to, co jim bylo svěřeno. I když jejich služba zatím sestává „z malých věcí“ a ukončí při liturgii, jako je třeba zazvonit na zvonek, přinést konvičky nebo přidržet mísál. Ale Ježíš slíbil, že „kdo je v maličkostech

věrný, ten bude věrný i ve věcech velkých“. Mnozí ministranti jsou malí, ale všichni dost rychle rostete. Tělesně i duševně. Potřebujete stále větší boty a obleky, ale i získáváte nové vědomosti a zkušenosti. Ale kromě růstu tělesného a duševního je tu ještě ten nejdůležitější růst: a to je růst mravní, duchovní, charakterový, neboli to, jak se v tobě utváří Boží obraz, jak roste tvá schopnost milovat Boha a bližní, tvá odpovědnost, schopnost naslouchat, vést dialog, podobat se Kristu.

Ti větší z vás už možná přemýšlejí, čím chtějí být. Někoho zajímají technické směry, jiní směřují na humanitní školy, jiný se bude učit třeba tesařem nebo zedníkem či auto-mechanikem. Někdo má umělecké sklony, jiný jazykové vybavení atd. Také já jsem dlouho ministroval a hledal své povolání.

Nakonec jsem zjistil, že nejlepší možný zaměstnavatel a zároveň parták, přítel a nejskvělejší partner je Ježíš. Hledá spolupracovníky, a stále je jich málo. Jít za ním není snadné, chce to velkou odhodlanost, schopnost dát všechno. Ale po těch letech mohu říci, že nic nádhernějšího jsem nepoznal, nikdy jsem nelitoval a s nikým bych neměnil.

Ježíš, když osloví třeba i ministranta, nikdy mu nedá povolávací rozkaz. Neříká „Musíš!“! Je to volání spíš tiché, něco jako vnitřní hlas nebo povzdech, který mladý člověk uslyší v srdci: „Poď za mnou!“ Ne z donucení nebo pod nátlakem, ale svobodně, dobrovolně, rád. „Kdo půjde? Koho pošlu? Kdo ponese lidem mé evangelium, kdo jim u oltáře promění chléb a víno v nebeský pokrm, aby mohli naplno žít, a ne pouze živořit bez víry a bez lásky?“ – I já jsem už jako větší kluk tento hlas zaslechl. A chvíli to trvalo, než jsem se rozhodl všeho nechat a darovat se Kristu Pánu. I když jsem i já pocítil volání k lásce, touhu po rodině a dětech, cítil jsem, že ani tento krásný způsob životní cesty by mi v srdci nevyplnil mou touhu po lásce ještě větší, která

zahrnuje všechny: malé, velké, silné, slabé, trpící. Tak jako Ježíš žil pro všechny, tak i ti, kdo se pro něho rozhodnou, volí způsob života bez vlastní rodiny, bez vlastních nároků, za to ale objeví a získají stovky a tisíce těch, kteří mu říkají s velkou důvěrou: Otče!

Dnes si uvědomuji, že jsem za tu dobu jako biskup bířmoval kolem 35 tisíc bířmovanců, převážně mladých lidí, světil jsem mnoho jáhnů i kněží, bezpočet nových i opravených kostelů, kaplí, budov a center, a denně se za všechny modlím, protože patřím k nim a oni ke mně. Při takové modlitbě se cítím ve velkém zástupu, cítím, jak Ježíš dovede sblížovat lidi a napojovat je na sebe, objevují sílu modlitby, nadějí, ale i křížů a nacházím v tom všem takové štěstí a blízkost Krista a tolik nových přátelství a životní inspirace, že se někdy až „zalykám z těch darů“, i když to vše také „něco stojí“. Hlavně prosím, aby úmysly Krista se staly i mými úmysly, které i mně „leží na srdci“ a pro které chci žít nebo i zemřít.

Pokud někdo z vás, kluci ministranti, takový tichý hlas v sobě zaslechnete a vyutšíte, o čem je řeč, přemýšlejte a možná také zatoužíte stát se takovým „zdrojem silového pole“ (jak to víme z fyziky), kde „částice kolem zdroje se náhle chovají jinak“ a kde se začnou dít úžasné věci v tobě i kolem tebe, a kdy i svět, který se bez Boha jako by propadl do prázdnoty, se najednou může zatřpytit krásou Božího království. A vy řeknete Pánu „Pošli mě, půjdu já...“ a pocítíte, jaký závatný smysl může dostat i váš život. A nikdy nebudete litovat, ale jen a jen děkovat.

Žehná vám otec biskup Josef Hrdlička z Olomouce

Už jste se scholou zpívali olomouckou hymnu? Pošlete nám přes FB její nahrávku. Odměnou vám bude poukaz na společné občerstvení pro členy scholy v baru během setkání v Olomouci. Noty hymny najdete na stránkách CSM.

Tarsicius 20. slaví NAROZENINY

Jak ten čas frčí. Není to tak dávno, kdy se v březnu roku 1997 objevilo první číslo ještě s názvem Ministrantský bulletin. V té době jsme se připravovali na již třetí návštěvu tehdejšího papeže Jana Pavla II. v naší vlasti, dnes již prohlášeného za svatého. Z hlediska statistického je toto číslo již 179. A hlavně díky vám není určité to poslední. Teď trochu čísel a matematické statistiky.

Toto číslo je, jak bylo napsáno, s pořadovým číslem 179. Kolik tipujete, že bylo vytištěno kusů od března 1997? Pokud jsme počítali správně, je to přibližně 733 000 ks, tedy 88 tun. Jak si to představit? Třeba tak, jako kdybyste dostali každý den 100 ks časopisů. Na převoz bychom potřebovali téměř dva velké vagony na uhlí. Když bychom je naskládali na sebe, dosáhli bychom výšky více jak 800 metrů (skoro jako Burdž Chalífa – nejvyšší stavba světa, ta měří 828 m). Pokud bychom pak jed-

notlivé kusy srovnali za sebe na délku, je to úctyhodných 220 km – vzdálenost Jablonec n.N. – centrum Prahy a zpět. A když je položíme všechny vedle sebe, dostaneme plochu více jak 46 000 m² (4,6 ha), přibližně 7 fotbalových hřišť. A hodiny, dny, týdny, měsíce a roky práce nelze ani sečíst, natož převést na peníze.

Můžeme se na statistiku podívat i jinak? Je zde tolik osob, pro které je časopis důležitý nebo alespoň zajímavý. Do každého čísla nám píšou své duchovní slovo naši biskupové (dokonce jsme měli duchovní slovo od biskupa z Ně-

mecka a ze Slovenska), do našeho časopisu přispěli také 3 kardinálové. Velké množství kněží, bohoslovců, známých osobností, vědců, ale také vás, ministrantů, i když to by se mělo zlepšit. Vznik každého čísla je provázen mnohými modlitbami a obětmi, jistě i vašimi. Za ně obzvláště děkujeme.

Poděkujeme hlavně Bohu, že toto až dobrodružné dílo stále podporuje svým požehnáním.

Vaše redakce Tarsicia

Na jaře mě baví stavět na potoce malé (i větší) přehrady, přesměrovávat tok stružek tajícího sněhu do jedné zdrže. Voda v přehradě se pomalu vzdčuje proti toku, jakoby zklidní, tiše stoupá, aby nakonec s protržením přehrady svou první vlnou protáhla a vyčistila koryto pod ní od listí a usazenin, s kterými jinak slabý proud hnout nedokáže.

otec Marek Miškovský

Přehrada

Tak nějak působí i doba postní. Přehradíš cesty, kterými ti běžně utíká síla a čas – omezíš sledování televize, brouzdání internetem, vyřádávání u počítačových her, svou energii přeměruješ do ticha a necháš zvolna stoupat hladinu modlitby ve svém dnu. Tak se zklidníš a tvá mysl se modlitbou vzedme kousek dál než ke včerejší večeři. To ti dá možnost lépe vidět své povinnosti a hlouběji zpytovat svědomí do minulosti. Potom dobřá svatá zpověď a budeš připraven na jásva

Aleluja Veliké noci, kdy bude proražena hráz smrti a zadržovaná milost se vyleje v plnosti, aby před tebou svou vlnou pročistila cestu.

Půst nemá smysl sám v sobě. Je přípravou, pomocí, pravidelnou revizí, abychom se mohli znovu rozběhnout k oceánu Boží lásky.

Nemáš vůli přehradit své obvyklé cestičky? Tak si dopřej luxus drobných sebezápěrů a odříkání v jídle. Uvidíš, že to v duchovním snažení půjde lépe.

Maria, Matko božské milosti, oroduj za nás!

Tarsicius, časopis pro kluky u oltáře

Ročník XXI; číslo 3 (179); vydáno 28. 02. 2017; uzávěrka soutěží 20. 03. 2017; vychází 11x ročně; náklad 4 600 výtisků; vydává Spolek Tarsicius, Horní náměstí 12, 466 01 Jablonec n. N.; IČO 26583216; web: www.tarsicius.cz; e-mail pro objednávky: objednávky@tarsicius.cz; e-mail do redakce: redakce@tarsicius.cz; šéfredaktor: Štěpán Pospíšil; redakce: otec Jiří Kaňa, Marika Pavienská, Jan Lukeš, Zbyněk Pavienský; titulní foto: Jon Le-Bon - Adobe Stock; administrativní: Vydavatelství IN s.r.o. – tel. 480 023 407 – objednávky, změny, (Emilka Šilhánová, Martina Kupcová); jazyková spolupráce: PhDr. Alena Palčová, Lucie Pánková; grafická úprava a sazba: Petr Hudeček; tisk: VH print; MK ČR E 7944, ISSN 1212-091X. Číslo účtu pro dobrovolné finanční dary: 22 00 03 25 24 / 2010. Náklady na jeden výtisk včetně poštovního přibližně 35 Kč. Neprodejné.